

**HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN
EUCARISTIEVIERING
800 JAAR PAROCHIE SINT-BARTHOLOMEUS MERKSEM**

**23ste zondag door het jaar
Sint-Bartholomeuskerk Merksem, 10 september 2017, 10 uur**

Ez. 33, 7-9

Rom. 13, 8-10

Mt. 18, 15-20

Broeders en zusters,
Goede vrienden,

De parochie Sint-Bartholomeus te Merksem bestaat 800 jaar. Dat is voorwaar geen klein getal! Acht eeuwen geleden is deze parochie gesticht. Toen schreven onze voorouders het jaartal 1217. Wat is hier in de loop der tijden al niet gebeurd? Wat hebben christelijke gemeenschappen hier al niet meegemaakt? In de rand van Antwerpen is niets hun ontgaan: tijden van voorspoed en van armoede, tijden van oorlog en van vrede, tijden van aangroei en van krimp. Als de stenen van deze kerk konden spreken, zouden ze vertellen hoe christenen hier hun weg hebben gezocht doorheen de wisseling der tijden. Ze waren trouwens niet alleen. *‘Waar er twee of drie verenigd zijn in mijn Naam, daar ben Ik in hun midden’*: zo zegt Jezus vandaag in het Evangelie (Mt. 18, 20).

‘Waar er twee of drie verenigd zijn in mijn Naam, daar ben Ik in hun midden’. Twee of drie: waarom gebruikt Jezus hier zo’n klein getal? Geregeld komen toch grote groepen mensen rond Hem samen om naar Hem te luisteren of om hun zieken door Hem te laten genezen. Bij de broodvermenigvuldiging waren ongeveer vijfduizend mannen aanwezig, vrouwen en kinderen niet meegerekend, schrijft de evangelist Matteüs (Mt. 14, 21). Twee of drie: het doet denken aan de Emmaüsgangers en aan de eerste tijd van de Kerk: kleine gemeenschappen van gelovigen, klein in aantal en klein in aanzien. Enkele eerstelingen die kiezen voor Jezus en daarom met elkaar samenkomen, in zijn Naam. De eerste christenen waren niet minder Kerk omdat ze met weinigen waren. Integendeel. Ze hadden alles om Kerk te zijn: hun broederlijke verbondenheid onder elkaar en de levende Heer in hun midden. In de multiculturele en multireligieuze rand van Antwerpen staat de kerkgemeenschap weer aan het begin. De katholieke geloofsgemeenschappen die deze stadsregio groot hebben gemaakt, zijn sterk gekrompen. Oude barrières en grenzen tussen christelijke gemeenschappen hebben hun betekenis verloren. Hoe kunnen verspreide christenen opnieuw gemeenschap vormen, niet omdat ze dezelfde huidskleur hebben of

uit hetzelfde land komen, maar omdat ze in dezelfde Jezus geloven? We bidden vandaag om gelovigen die opnieuw voor Jezus kiezen en daarom met elkaar willen samenkomen.

‘Waar er twee of drie verenigd zijn in mijn Naam, daar ben Ik in hun midden’. Het lijkt prettig en knus: om met een klein groepje gelovigen te mogen samenkomen, liever dan met een grote groep. Het echte leven werkt echter omgekeerd. Het is moeilijker om met ‘twee of drie’ verenigd te blijven, dag aan dag, dan om even met een grote groep samen te komen, voor een avond of een weekeinde. ‘Waar twee of drie verenigd zijn in mijn Naam’ is veel moeilijker dan ‘waar tweeduizend of drieduizend verenigd zijn in mijn Naam’. Dat weten de leden van een parochiaal of pastoraal team. Dat weten koppels of echtparen. Dat weten ouders en kinderen. Dat weten religieuzen die in gemeenschap leven. Dat weten collega’s op het werk. Dat weten burens die boven of naast elkaar wonen. Waar wij met ‘twee of drie’ door het leven gaan: daar is het lastig om met elkaar verenigd te blijven, in goede en kwade dagen. Daar kan de Naam van Jezus een verschil maken. Een verschil van trouw, van vergeving en van edelmoedigheid. Het is een vraag voor ieder van ons. Wie is de tweede of derde persoon met wie ik in Jezus’ Naam verenigd ben? Mag Jezus ons verzoenen en verbinden, hoe verschillend wij ook zijn, op de kleine schaal van ons dagelijkse leven?

‘Waar er twee of drie verenigd zijn in mijn Naam, daar ben Ik in hun midden’. Vaak zitten wij met de vraag: Waar is Jezus nu? Waar moeten we Hem zoeken? Waar kunnen wij Hem beluisteren en bevragen? Waar kan Hij zich aan ons kan openbaren? Het is een vraag waar velen vandaag mee worstelen. Jezus lijkt, samen met God, als een satelliet hoog boven de horizon verdwenen. Als God bestaat, dan toch heel ver van ons vandaan. Een ruimte om Mij te ontmoeten, is er wel degelijk, zegt Jezus. ‘Waar er twee of drie verenigd zijn in mijn Naam’: daar kun je Mij vinden, daar kun je ervaren wie Ik ben, daar kun je mijn leerling worden. Jezus kijkt niet vanuit de hoogte op ons neer. Hij houdt zich niet veilig en ver van ons vandaan. Neen, Hij is midden onder ons aanwezig, waar wij in zijn Naam samenzijn.

Een gemeenschap met Jezus in het midden: dat wil de parochiegemeenschap van Sint-Bartholomeus hier al 800 jaar zijn. Voor die 800 jaar zeggen we vandaag oprecht dank aan God en aan allen die ons hier zijn voorgegaan. En we bidden dat christenen, van waar ook afkomstig, hier mogen blijven samenkomen in Jezus’ Naam, met minstens twee of drie, opdat Hij – de levende Heer – niet uit ons midden zou verdwijnen!

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen